

«M'HA ESTIMAT I S'HA LLIURAT PER MI»

per GRISELDA COS I BOADA,
monja de Sant Pere de les Puel·les

La Passió conté les pàgines més sagrades de l'Evangelí, elles narren els fets contemporanis de la nostra història i la de Jesús, en qui la primera generació cristiana va reconèixer la presència personal de Déu.

Sempre impressiona molt veure que la Passió de Jesús comença al si de la comunitat: allí és entregat i allí Ell dóna el seu cos i la seva sang. Però, per damunt de tot, la Passió és el testimoniatge suprem de l'amor de Déu. És en la Creu on, per l'amor, queden units com un tot: el qui l'entrega (Déu, el Pare i l'Esperit); el qui és entregat (Déu Fill Jesús) i els per a qui s'entrega Déu (nosaltres).

Per a mi és molt important, també, veure qui són els primers recipients de la gràcia de la Creu: primer és el bon lladre; segueix el centurió, un pagà, i després la multitud, que havent completat tot marxa donant-se cops al pit. Sant Pau ho afirmà dient: «Déu donà prova de l'amor que ens té quan Crist va morir per nosaltres, que érem pecadors» (Rm 5,8). És la forma nova i definitiva de manifestar-se Déu.

Del relat de la Passió també m'impacta constatar com, tot i que hi participaven molts autors, la història els ha oblidat. El que ha quedat és l'escena solitària a Getsemaní entre el Pare i el Fill, concentració extrema de l'esdeveniment on tot és un afer entre el Pare i el Fill, ja que el que compta és el calze del Pare i la seva voluntat.

La *humilitas Dei* és allò de més profund que Déu revela d'Ell mateix en l'Encarnació, ja que la Creu, màxima kenosi de Déu inclou ja el «**seu a la meva dreta**». Jesús no és només el Fill encarnat sinó el Fill preexistent.

«L'home només pot contemplar Déu en la seva humilitat», digué Gregori de Nissa.

La mort de Jesús és la mort del Fill Unigènit de Déu; en Jesús Déu sap ja què és el dolor de la mort d'un fill perquè —no ho oblidem!— de cada home i de cada dona Déu n'ha fet el *jo* del seu Fill estimat: «A mi m'ho fèieu».

Tot el cicle litúrgic ens fa contemplar el camí de Jesús, però la Quaresma ens l'ha fet contemplar d'una manera concentrada, i la Setmana Santa ens condueix a entrar de ple i amb reverència en la contemplació del misteri de Jesucrist que podem sintetitzar amb aquestes paraules de sant Pau: «M'ha estimat i s'ha lliurat per mi».